

Η Χιονάτη

Μια φορά και έναν καιρό σε χώρα μακρινή μια βασίλισσα κάθονταν στο δωμάτιό της και κεντούσε δίπλα στο παράθυρο. Ήταν μια όμορφη μέρα του χειμώνα και οι χιονονιφάδες πετούσαν σαν λευκές πεταλούδες. Η βασίλισσα, καθώς κοιτούσε έξω το χιονισμένο τοπίο, τρύπησε κατά λάθος το δάκτυλό της. Τότε τρεις σταγόνες αίμα έπεσαν στο χιόνι πάνω στο περβάζι του παραθυριού. Η βασίλισσα κοίταξε το αίμα και χαμογέλασε: «Αχ, θέλω όταν γεννηθεί η κόρη μου να είναι άσπρη σαν το χιόνι, κόκκινη σαν το αίμα και μαύρη σαν το ξύλο από το παράθυρό μου!»

Και έτσι έγινε. Μετά από λίγους μήνες γεννήθηκε η κόρη της βασίλισσας και είχε λευκό δέρμα σαν το χιόνι, κόκκινα μάγουλα σαν το αίμα και τα μαλλιά της ήταν μαύρα σαν τον έβενο. Γι' αυτό την ονόμασαν Χιονάτη.

Δυστυχώς όμως η βασίλισσα πέθανε στη γέννα και ο πατέρας της Χιονάτης σύντομα ξαναπαντρεύτηκε. Η καινούρια βασίλισσα ήταν πολύ όμορφη αλλά και πολύ περήφανη για την ομορφιά της. Είχε κακία μέσα της και δεν άντεχε καμιά γυναίκα να είναι ομορφότερη από αυτήν.

Είχε ένα μαγικό καθρέφτη τον οποίο κοιτούσε ρωτώντας:
«Καθρέφτη, καθρεφτάκι, πες μου ποια είναι η πιο όμορφη του κόσμου;»

Και ο καθρέφτης απαντούσε: *«Βασίλισσά μου εσύ είσαι η ομορφότερη!»*

Και η βασίλισσα ησύχαζε, γιατί ήξερε ότι ο μαγικός της καθρέφτης έλεγε πάντα την αλήθεια.

Και περνούσε ο καιρός, η Χιονάτη μεγάλωνε και γινόταν όλο και πιο όμορφη. Και όταν έγινε εφτά χρονών, έλαμπε σαν τον ήλιο και ήταν ομορφότερη από τη μητριά της.

Και μια μέρα όταν η βασίλισσα ρώτησε τον καθρέφτη ποια είναι η πιο όμορφη ο καθρέφτης απάντησε:
«Όμορφη είσαι βασίλισσά μου κι εσύ, αλλά η Χιονάτη είναι ομορφότερη!»

Όταν το άκουσε αυτό η βασίλισσα πρασίνισε και κιτρίνισε από τη ζήλια της. Όποτε έβλεπε τη Χιονάτη, η καρδιά της σφιγγόταν κι άρχισε να μισεί το κοριτσάκι. Η κακία και ο φθόνος δεν την άφηναν ούτε να κοιμηθεί. Φώναζε λοιπόν έναν υπηρέτη, κυνηγό και του είπε: «Δε θέλω να ξαναδώ τη Χιονάτη! Πήγαινε την βαθιά μέσα στο δάσος. Σκότωσέ την και φέρε μου την καρδιά και τα πνευμόνια της για να σιγουρευτώ ότι υπάκουσες στις προσταγές μου».

Ο κυνηγός οδήγησε την Χιονάτη στο δάσος και έβγαλε το μαχαίρι του. Αλλά η μικρούλα άρχισε να κλαίει και να τον παρακαλάει: «Αχ, καλέ μου κυνηγέ, χάρισε μου τη ζωή κι εγώ δεν θα ξαναγυρίσω ποτέ στο παλάτι. Ο άντρας την λυπήθηκε και δεν μπόρεσε να της κάνει κακό.

«Δεν θα σε πειράξω κοριτσάκι» της είπε και την άφησε να φύγει. Πίστευε ότι τα άγρια ζώα του δάσους θα έδιναν έτσι κι αλλιώς τέλος στη ζωή της. Η καρδιά του αλάφρωσε, χάρηκε πως δε θα αναγκαζόταν να σκοτώσει την αθώα κοπελίτσα. Την άφησε στην τύχη της και γυρίζοντας στο παλάτι σκότωσε ένα μικρό αγριογούρουνο. Του έβγαλε την καρδιά και τα πνευμόνια και τα πήγε στη βασίλισσα. Ο μάγειρας τα μαγείρεψε με νόστιμη σάλτσα και η κακιά γυναίκα τα έφαγε.

Η καημένη η Χιονάτη περιπλανιόταν ολομόναχη στο δάσος και ήταν πολύ φοβισμένη. Ακόμα και το θρόισμα των φύλλων την τρόμαζε. Όλη μέρα έτρεχε πάνω στις μυτερές πέτρες και στα αγκάθια. Όταν σκοτεινίασε, βρήκε ένα σπιτάκι και μπήκε μέσα να ξαποστάσει.

Και τι να δει;! Όλα τα πράγματα μέσα ήταν μικρούλικά, καθαρά και νοικοκυρεμένα. Το τραπέζι στρωμένο με ένα λευκό τραπεζομάντηλο και επάνω σ' αυτό υπήρχαν εφτά μικρά πιατάκια, το καθένα με το κουταλάκι του,

το πιρουνάκι του, το μαχαιράκι του. Δίπλα εφτά καρβελάκια ψωμί και εφτά ποτηράκια με κρασί. Κοντά στον τοίχο υπήρχαν εφτά κρεβατάκια με σεντονάκια κάτασπρα.

Η Χιονάτη ήταν εξαντλημένη και πεινούσε πολύ. Έφαγε λοιπόν μια μπουκίτσα από το κάθε καρβέλι ψωμί και ήπια μια γουλίτσα από το κάθε ποτηράκι. Γιατί δεν ήθελε να αδειάσει ένα μόνο πιατάκι και να αφήσει κάποιον ολότελα νηστικό. Ύστερα, κουρασμένη καθώς ήταν, ξάπλωσε στο πρώτο κρεβατάκι για να κοιμηθεί. Ήταν όμως μικρό και δεν τη χωρούσε. Δοκίμασε στο δεύτερο, στο τρίτο, σε όλα, αλλά κανένα δεν της ταίριαζε: άλλο ήταν πολύ κοντό, άλλο ήταν πολύ μακρύ. Μόνο το έβδομο, το τελευταίο, ήταν στα μέτρα της. Εκεί ξάπλωσε και αποκοιμήθηκε.

Αργά το βράδυ γύρισαν οι νοικοκύρηδες. Ήταν οι εφτά νάνοι που έσκαβαν το βουνό με τις αξίνες τους για να βρουν ασήμι και χρυσάφι. Μόλις μπήκαν στο σπιτάκι, άναψαν τα εφτά τους λυχνάρια και αμέσως είδαν ότι κάτι δεν πήγαινε καλά.

Ο πρώτος είπε: «Ποιος κάθισε στο σκαμνάκι μου;»
 Ο δεύτερος είπε: «Ποιος έφαγε απ' το πιατάκι μου;»
 Ο τρίτος: «Ποιος δάγκωσε το ψωμάκι μου;»
 Ο τέταρτος: «Ποιος χρησιμοποίησε το κουταλάκι μου;»
 Ο πέμπτος είπε: «Ποιος πείραξε το πιρουνάκι μου;»
 Ο έκτος: «Ποιος έκοψε με το μαχαιράκι μου;»
 Ο έβδομος είπε: «Ποιος ήπια από το κρασάκι μου;»

Και μετά ο πρώτος κοίταξε τριγύρω και ρώτησε: «Ποιος ξάπλωσε στο κρεβατάκι μου;» Και τότε όλοι παρατήρησαν ότι τα κρεβάτια τους έχουν χρησιμοποιηθεί. Ξαφνικά, ο έβδομος είδε τη Χιονάτη και φώναξε τα αδέρφια του. Όλοι πήραν τα φαναράκια τους και πλησίασαν να κοιτάξουν. «Ω, τι όμορφο κοριτσάκι είναι αυτό!» έλεγαν και ξανάλεγαν συγκινημένοι. Ψιθύριζαν και περπατούσαν με τις μύτες των ποδιών τους για να μην την ξυπνήσουν. Μετά πέσανε για ύπνο και ο έβδομος νάνος κοιμήθηκε από μία ώρα στα κρεβάτια των αδελφών του.

Το πρωί, όταν η Χιονάτη είδε τους νάνους, τρόμαξε πολύ. Εκείνοι όμως της μίλησαν με καλοσύνη κι ευγένεια κι έτσι η κοπελίτσα ξεθάρρεψε και τους διηγήθηκε την ιστορία της. Οι νάνοι της είπαν να μην στεναχωριέται και της πρότειναν να μείνει μαζί τους. Να πηγαίνουν αυτοί στη δουλειά κι εκείνη να τους μαγειρεύει, να πλένει, να μαντάρει τα ρούχα και γενικά να τους βοηθάει στις δουλειές του σπιτιού. Η Χιονάτη χάρηκε και πρόθυμα ανέλαβε το νοικοκυριό.

Και οι νάνοι ετοιμάστηκαν για να πάνε στο βουνό να ψάξουν ασήμι και χρυσάφι. Πριν όμως φύγουν είπαν στη Χιονάτη να προσέχει και να μην ανοίγει σε κανέναν γιατί φοβόντουσαν μην την βλάψει η μοχθηρή της μητριά.

Η βασίλισσα που πίστευε ότι η Χιονάτη είχε πεθάνει, ήταν πλέον σίγουρη ότι αυτή είναι η πιο όμορφη. Αλλά ήθελε να το ακούσει κι έτσι πήγε στο μαγικό καθρέφτη και τον ρώτησε:
«Καθρέφτη, καθρεφτάκι, πες μου ποια είναι η πιο όμορφη του κόσμου;»

Και ο καθρέφτης απάντησε:
«Όμορφη είσαι κι εσύ βασίλισσά μου, ομορφότερη η Χιονάτη που ζει με τους νάνους!»

Η βασίλισσα κόντεψε να σκάσει από το κακό της, γιατί ήξερε ότι ο καθρέφτης δεν έλεγε ποτέ ψέματα. Θύμωσε πάρα πολύ ότι ο κυνηγός την είχε προδώσει και δε σκότωσε τη Χιονάτη.

Η ζήλια δεν την άφηνε λεπτό να ησυχάσει. Αποφάσισε λοιπόν να μεταμφιεστεί σε γριούλα πωλήτρια. Μουντζούρωσε το πρόσωπό της, ντύθηκε με κουρέλια και πήγε να βρει τη Χιονάτη. Όταν έφτασε στο σπίτι των νάνων χτύπησε την πόρτα και είπε:

«Εδώ η καλή πραμάτεια! Ελάτε να πάρετε!»

Η Χιονάτη, που ήταν εκείνη τη στιγμή μόνη της στο σπίτι, κοίταξε έξω από το παράθυρο και είδε τη γριά γυναίκα.

«Καλημέρα καλή κυρία, τι έχεις να πουλήσεις;» ρώτησε.

«Χίλια όμορφα πράγματα έχω!» απάντησε η μεταμφιεσμένη βασίλισσα, «έχω ζώνες, κορδόνια και κορδέλες σε όλα τα χρώματα».

Η Χιονάτη σκέφτηκε: «Θα αφήσω την γριούλα να μπει, φαίνεται καλή κυρία» και ξεκλείδωσε την πόρτα.

«Να ‘σαι καλά», είπε η γριά και της έδωσε πολύχρωμα κορδόνια. «Πως είσαι ντυμένη έτσι; Κάτσε να σου δέσω όμορφα τον κορσέ με ένα από τα κορδόνια μου!» Η Χιονάτη, που δεν κατάλαβε τη μητριά της, έκατσε για να της δέσει τον κορσέ. Και η βασίλισσα έσφιξε τόσο δυνατά τα κορδόνια που η Χιονάτη δεν μπορούσε να πάρει ανάσα και λιποθύμησε. «Αυτό είναι το τέλος της ομορφιάς σου!» γέλασε χαιρέκακα η μητριά και έφυγε.

Όταν γύρισαν το βράδυ οι επτά νάνοι είδαν την Χιονάτη πεσμένη στο πάτωμα και πίστεψαν ότι είχε πεθάνει. Όμως, μόλις πήγαν να σηκώσουν το σώμα της, είδαν τον σφιχτοδεμένο κορσέ και κατάλαβαν τι είχε συμβεί. Γρήγορα έκοψαν τα κορδόνια και αμέσως η Χιονάτη πήρε μια βαθιά ανάσα και σύντομα ξαναβρήκε το χρώμα της.

Οι νάνοι είπαν στη Χιονάτη: «Η γριά εμπόρισσα ήταν η κακιά βασίλισσα, γι' αυτό από εδώ και μπρος να προσέχεις και να μην ανοίγεις σε κανέναν όσο λείπουμε!» Και η κοπέλα υποσχέθηκε ότι θα είναι πιο προσεκτική.

Μόλις η βασίλισσα γύρισε στο παλάτι ρώτησε τον καθρέφτη της:
«Καθρέφτη, καθρεφτάκι, πες μου ποια είναι η πιο όμορφη του κόσμου;»

Και ο καθρέφτης απάντησε:
«Όμορφη είσαι κι εσύ βασίλισσά μου, ομορφότερη η Χιονάτη που ζει με τους νάνους!»

Η βασίλισσα τaráχτηκε και η καρδιά της σφίχτηκε. Κατάλαβε ότι η Χιονάτη τη γλίτωσε και ζούσε ακόμα. Θύμωσε πάρα πολύ. Κλείστηκε στην κάμαρά της και με τα μαγικά της κόλπα έφτιαξε ένα δηλητηριασμένο χτένι. Ύστερα μεταμφιέστηκε πάλι, διαφορετικά από την προηγούμενη φορά, και ξαναπήγε στο σπίτι των νάνων.

Μόλις έφτασε χτύπησε την πόρτα και φώναξε: «Καλή και φτηνή πραμάτεια!»

Όμως η Χιονάτη που στεκόταν στο παράθυρο απάντησε: «Ωρα καλή κυρούλα! Μην περιμένεις να σου ανοίξω! Δεν ανοίγω σε κανέναν.»

Η μητριά απάντησε: «Δε χρειάζεται να ανοίξεις καλή μου κοπέλα, μόνο κοίτα τι ωραία χτένια πουλάω!» και έδειξε το δηλητηριασμένο χτένι στην Χιονάτη από το παράθυρο. Το χτένι ήταν πολύ όμορφο και η γριά πωλήτρια πρότεινε στην κοπέλα να της χτενίσει τα μαλλιά. Η Χιονάτη την άφησε. Μόλις το χτένι άγγιξε το κεφάλι της κοπέλας, το δυνατό δηλητήριο την έριξε κάτω αναίσθητη. «Εκεί κάτω να μείνεις!», γέλασε δυνατά η βασίλισσα και έφυγε.

Για καλή τύχη της Χιονάτης οι νάνοι γύρισαν πιο νωρίς στο σπίτι εκείνο το βράδυ και μόλις είδαν το κορίτσι αναίσθητο αμέσως το μυαλό τους πήγε στην κακιά μητριά. Έψαξαν καλά καλά και σύντομα βρήκαν το

δηλητηριασμένο χτένι και μόλις το έβγαλαν η Χιονάτη συνήλθε και τους διηγήθηκε όλα όσα είχαν συμβεί. Τότε οι νάνοι την προειδοποίησαν για άλλη μια φορά να μην ανοίγει σε κανέναν όταν λείπουν.

Στο μεταξύ η βασίλισσα πήγε στο παλάτι και ρώτησε αμέσως τον καθρέφτη της:
«Καθρέφτη, καθρεφτάκι, πες μου ποια είναι η πιο όμορφη του κόσμου;»

Όταν ο καθρέφτης της απάντησε για άλλη μια φορά ότι η πιο όμορφη είναι η Χιονάτη, η βασίλισσα άρχισε να τρέμει από την οργή της και είπε: «Η Χιονάτη πρέπει να πεθάνει ακόμη και αν αυτό μου στοιχίσει την ίδια μου τη ζωή.»

Κι αμέσως πήγε και κλείστηκε σε μια κρυφή κάμαρη, όπου κανείς ποτέ δεν έμπαινε και ετοίμασε εκεί μέσα ένα φαρμακερό μήλο. Απ' έξω ήταν λαχταριστό, κίτρινο απ' τη μία πλευρά και κατακόκκινο από την άλλη, την δηλητηριασμένη. Κι όποιος θα το δοκίμαζε από εκεί, θα πέθαινε αμέσως. Μετά η βασίλισσα ντύθηκε χωριάτισσα, έβαψε το πρόσωπό της και μια και δυο ξεκίνησε για το σπιτάκι των νάνων.

Μόλις χτύπησε την πόρτα η Χιονάτη έβγαλε το κεφάλι της από το παράθυρο και είπε: «Δε μπορώ να σου ανοίξω, οι εφτά νάνοι δε μ' αφήνουν ν' ανοίγω σε κανέναν άμα λείπουν.»

«Δεν πειράζει, θα βρω αλλού να πουλήσω τα μήλα μου!» αποκρίθηκε η χωριάτισσα. «Πάρε όμως κι εσύ ένα, σου το κάνω δώρο!». «Όχι, δε μπορώ να το δεχτώ!»" είπε η Χιονάτη. Η γριά γέλασε πονηρά: «Τι φοβάσαι; Μήπως είναι δηλητηριασμένο; Έλα, εσύ θα φας από την μια μεριά και εγώ από την άλλη.» Με αυτά τα λόγια δάγκωσε την κίτρινη πλευρά του μήλου και έδωσε

το υπόλοιπο στη Χιονάτη. Η κοπέλα δεν μπόρεσε να αντισταθεί άλλο στον πειρασμό και πήρε το φαρμακωμένο φρούτο. Με την πρώτη μπουκιά όμως σωριάστηκε κάτω σαν νεκρή. «Αυτή τη φορά τίποτα δεν θα σε σώσει!» έβαλε δυνατά γέλια η βασίλισσα και γύρισε ευχαριστημένη στο παλάτι της.

Αμέσως έτρεξε στον καθρέφτη.

«Καθρέφτη, καθρεφτάκι, πες μου ποια είναι η πιο όμορφη του κόσμου;»

Και επιτέλους ο καθρέφτης της απάντησε: *«Βασίλισσά μου εσύ είσαι η ομορφότερη!»*

Και ησύχασε η φθονερή καρδιά της, όσο μπορεί να βρει ησυχία μια φθονερή καρδιά.

Όταν ήρθε το βράδυ, οι νάνοι γύρισαν στο σπίτι τους και βρήκαν την Χιονάτη πεσμένη στο πάτωμα χωρίς ανάσα. Φοβήθηκαν ότι είχε πεθάνει. Την σήκωσαν, χτένισαν τα μαλλιά της, έπλυναν το πρόσωπό της με κρασί και νερό όμως δεν μπόρεσαν να την κάνουν καλά.

Την ξάπλωσαν πάνω σε ένα κρεβάτι και την θρηνούσαν για τρεις ολόκληρες μέρες. Σκέφτηκαν να την θάψουν, όμως τα μάγουλά της ήταν ακόμη κόκκινα και έμοιαζε σα να κοιμόταν.

«Δεν θα τη θάψουμε στο κρύο μαύρο χώμα!» αποφάσισαν οι νάνοι. Κι έφτιαξαν μια γυάλινη κάσα, έβαλαν μέσα τη Χιονάτη και έγραψαν με χρυσά γράμματα το όνομά της και ότι ήταν κόρη βασιλιά. Ύστερα κουβάλησαν την κάσα ψηλά στο βουνό και ένας τους έμενε πάντα κοντά της για να την προσέχει. Κι έρχονταν όλα τα ζώα και τα πουλιά του δάσους για να τη θρηνήσουν. Πρώτη ήρθε μια κουκουβάγια, μετά ένα κοράκι και τελευταίο ένα περιστέρι.

Πέρασε πολύς καιρός και η Χιονάτη έμοιαζε σα να κοιμάται. Ήταν ακόμα το δέρμα της λευκό σαν το χιόνι, τα μάγουλά της κόκκινα σαν το αίμα και τα μαλλιά της μαύρα σαν τον έβενο.

Μια μέρα έτυχε να περάσει από εκεί ένας πρίγκιπας. Είδε το γυάλινο κουτί με την κοπέλα μέσα και διάβασε τα χρυσά γράμματα. Του πρίγκιπα του άρεσε πολύ η Χιονάτη και πρόσφερε στους νάνους πολλά χρήματα για να την πάρει μαζί του. Εκείνοι όμως του απάντησαν: «Δεν θα την αποχωριστούμε ούτε για όλο το χρυσάφι του κόσμου.»

Ο πρίγκιπας ξεκίνησε να τους παρακαλά: «Δώστε μου το γυάλινο φέρετρο με την κοπέλα χάρισμα, αφού δεν το πουλάτε! Γιατί δε μπορώ να ζήσω αν δεν την έχω κοντά μου! Θα είναι η βασίλισσά μου!» Και οι επτά νάνοι τον λυπήθηκαν και συμφώνησαν.

Ο πρίγκιπας πρόσταξε τους υπηρέτες του να σηκώσουν το φέρετρο και να το κουβαλήσουν στους ώμους τους. Ο ένας υπηρέτης σκόνταψε και με το τράνταγμα βγήκε από το στόμα της Χιονάτης η δηλητηριασμένη μπουκιά του μήλου. Η όμορφη κοπέλα ξύπνησε, ανασήκωσε το σκέπασμα της κάσας και ρώτησε: «Πού βρίσκομαι;»

Ο καταχαρούμενος πρίγκιπας της χαμογέλασε: «Είσαι μαζί μου!» Και της διηγήθηκε τι είχε συμβεί. Μετά της είπε: «Σε αγαπώ όσο τίποτα άλλο στον κόσμο. Έλα μαζί μου στο παλάτι του πατέρα μου, να γίνεις γυναίκα μου.» Η Χιονάτη συμπάθησε τον όμορφο και καλοσυνάτο νεαρό και τον ακολούθησε στο παλάτι. Αμέσως άρχισαν οι προετοιμασίες για τον γάμο τους.

Ανάμεσα στους καλεσμένους ήταν και η μητριά της Χιονάτης. Καθώς ντύνονταν με ωραία φορέματα κι έβαζε τα στολίδια της, γύρισε στο μαγικό καθρέφτη και ρώτησε: «Καθρέφτη, καθρεφτάκι, πες μου ποια είναι η πιο όμορφη του κόσμου;»

Και ο καθρέφτης απάντησε: «Όμορφη είσαι βασίλισσά μου κι εσύ, αλλά η νυφούλα είναι ομορφότερη!»

Όταν το άκουσε αυτό, η βασίλισσα τρελάθηκε από το κακό της. Δεν ήξερε τι να κάνει, να πάει στο γάμο ή όχι; Την έτρωγε η ζήλια, αλλά και η περιέργειά της. Ήθελε να δει την όμορφη νυφούλα. Πήγε λοιπόν και μόλις μπήκε στη σάλα, αναγνώρισε τη Χιονάτη. Απ' την τρομάρα της πάγωσε κι έμεινε ακίνητη σαν άγαλμα. Οι υπηρέτες του βασιλιά είχαν πυρώσει σιδερένια παπούτσια στα κάρβουνα, τα έπιασαν με τσιμπίδες και πριν προλάβει η μητριά να φύγει, της τα φόρεσαν. Κι αυτή αναγκάστηκε να χορεύει με τα πυρακτωμένα παπούτσια, ώσπου έπεσε κάτω νεκρή.

Η Χιονάτη και ο πρίγκιπας έζησαν και βασίλεψαν ευτυχισμένοι για πολλά, πολλά χρόνια!

